INFÀNCIES FORA DE CAMP

DIVERSITAT · CULTURA PER LA PAU

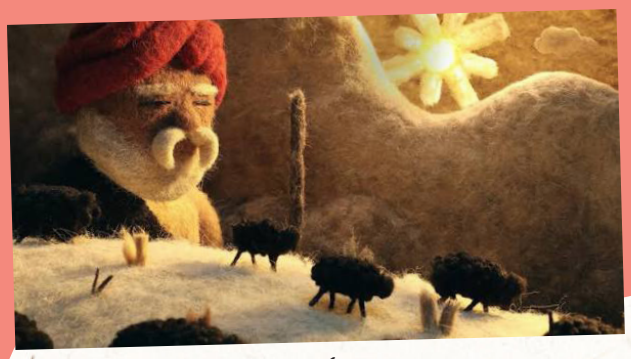
EL MEU PRIMER FESTIVAL

ACCIÓ CINEMA

INFÀNCIES FORA DE CAMP

A partir de 9 anys, 52'

AQUESTA SESSIÓ EXPLORA VIVÈNCIES INFANTILS TRAVESSADES PER REALITATS COMPLEXES: DES DE L'IMPACTE DE TENIR UN FAMILIAR A LA PRESÓ FINS AL PERILL DEL DESARRELAMENT URBÀ, PASSANT PER LA IDENTITAT CULTURAL, LA CERCA DE PERTINENÇA I ELS VINCLES AFECTIUS. CINC MIRADES ÚNIQUES QUE VISIBILITZEN HISTÒRIES QUOTIDIANES I PROFUNDES DE DIFERENTS LLOCS DEL MÓN.

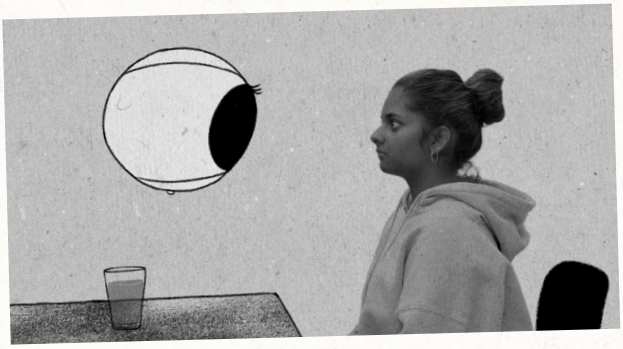
DESI OON Suresh Eriyat, Índia, 2025, 8'

Aquesta animació en *stop-motion* ens endinsa en el món de les ovelles de Deccani a l'Índia. A través de la llana i el pasturatge, mostra la profunda connexió cultural, espiritual i ecològica amb el territori, i celebra l'alegria, la resiliència i la riquesa de les seves tradicions.

M'ENCANTARIA VEURE'T
(I'D LOVE TO SEE YOU) Zaïde Bil, Sébastien Segers, et al., Bèlgica, 2025, 11' 44"

Quatre infants ens guien des de l'entrada fins a la sala de visites d'una presó, on van dos cops per setmana a visitar la seva mare o el seu pare. A Bèlgica, més de 16.000 menors viuen aquesta realitat. *M'encantaria veure't* els dona veu i posa de manifest una situació que mai no van triar.

LA CANÇÓ DE LA MAYA *(MAYA'S SONG)*
Franziska Schönenberger i Jayakrishnan Subramanian, Alemanya, Índia, 2025, 13'

La Maya mai no s'ha sentit estranya dins la seva família, però les preguntes sobre els seus «pares alemanys blancs» i el seu color de pell comencen a pesar-li. Per alleujar aquest dolor, compon una cançó que tothom pugui escoltar.

ADÉU, BELLEVILLE *(ADIEU BELLEVILLE)*
Adam Hegazy, França, 2024, 12'

Estiu de 2018, Belleville, un barri de París. En Sylla, d'onze anys, i els seus amics segueixen la selecció francesa de futbol, que està a punt de guanyar el Mundial. Mentre la seva mare s'esforça per pagar el lloguer, ell s'adona que aquest podria ser el seu últim estiu al barri on ha crescut.

LA FOTO DE LA LEILI *(LEILI'S PHOTO)*
Maral Mostafavi, Canadà, 2025, 8'

La Leili, de vuit anys, necessita fer una foto de la seva família amb una càmera estenopeica per portar-la a l'escola l'endemà, però la seva família no hi col·labora.

QUI QUEDA FORA

El fora de camp és tot allò que queda fora de la imatge. **Però també ens podem preguntar: quines persones, experiències i realitats queden fora de les històries que expliquem?**

Sovint, les persones migrants i les que provenen del Sud Global apareixen a les notícies quan fugen de guerres, travessen fronteres o viuen situacions de pobresa. **Però, on són les seves amistats, les seves famílies, els seus somnis i la seva vida quotidiana?**

Qui explica aquestes històries? Qui decideix què veiem i què no veiem?

Les pel·lícules d'aquesta sessió ens conviden a ampliar la mirada, qüestionar els prejudicis i reconèixer que tothom té dret a explicar la seva història i a ser tractat amb dignitat, independentment del seu origen, del color de la pell o de la història familiar.

D'ON SOM? QUI ENS CONEIX?

La identitat són moltes coses. Es construeix amb els vincles familiars, les amistats, els records i els llocs on vivim. Podem sentir que formem part de més d'un lloc sense haver de renunciar als nostres orígens.

A *La cançó de Maya* i *La foto de la Leili*, les protagonistes ens conviden a pensar què passa quan la manera com ens veiem no coincideix amb la manera com ens veuen els altres.

La Maya sap perfectament qui és ella i quina és la seva família, però molta gent qüestiona aquest vincle a partir del seu aspecte físic, i ella està cansada d'explicar-se i justificar-se.

D'altra banda, la família de la Leili ha viscut un procés migratori i han de dedicar tanta energia a construir una vida nova que els queda poc temps per compartir-la.

A *Desi Oon* coneixem un ofici que corre el risc de desaparèixer, perquè la societat actual cada vegada li dona menys valor, però és cultura i coneixement.

QUINA FORMA TÉ LA MAYA D'EXPRESSAR EL SEU MALESTAR?

COM ET SENTIRIES SI ALGÚ QÜESTIONÉS SI FORMES PART DE LA TEVA FAMÍLIA PEL TEU ASPECTE FÍSIC?

PER QUÈ ALGUNES PERSONES SÓN CONSIDERADES «D'AQUÍ» I D'ALTRES CONTINUEN SENT TRACTADES COM SI FOSSIN DE FORA, ENCARA QUE HAGIN NASCUT O CRESCUT AQUÍ?

QUÈ CREIEU QUE SIGNIFICA PER A LA LEILI FER-SE UNA FOTOGRAFIA AMB TOTA LA SEVA FAMÍLIA? ÉS NOMÉS UN TREBALL D'ESCOLA?

QUÈ PODRÍEM CANVIAR EN EL NOSTRE DIA A DIA PER ESTAR MÉS PRESENTS AMB LES PERSONES QUE ESTIMEM?

D'ON VE LA LLANA DELS JERSEIS QUE PORTEM?

QUÈ PASSARIA SI DESAPAREGUESSIN ELS RAMADERS?

TOTHOM TÉ LES MATEIXES OPORTUNITATS?

Sentir-se de casa no depèn només dels vincles que construïm. També necessitem que ens reconeguin, que ens respectin i que puguem viure amb dignitat.

A *Adéu, Belleville*, el Sylla té una relació amb el barri on ha crescut. La seva vinculació no depèn només d'on viu, sinó també dels records, les amistats i la vida que hi ha construït en comunitat. Les desigualtats econòmiques i la discriminació posen en perill aquests vincles.

TANT A FRANÇA COM A ESPANYA, HI HA ESTUDIS QUE DEMOSTREN QUE LES PERSONES IMMIGRADES I ELS SEUS FILLS AFRONTEN MÉS DIFICULTATS PER TENIR UN HABITATGE DIGNE. TAMBÉ HI HA UNA DISCRIMINACIÓ A L'HORA DE TENIR-HI ACCÉS. A FRANÇA VAN FER UN EXPERIMENT AMB UNES 5000 OFERTES DE LLOGUER A LES 50 ÀREES URBANES MÉS GRANS DEL PAÍS I ES VA DETECTAR UNA DISCRIMINACIÓ CONTRA CANDIDATS ELS NOMS DELS QUALS SUGGERIEN UN ORIGEN NORD-AFRICÀ O AFRICÀ.

1 TOTHOM TÉ LES MATEIXES OPORTUNITATS PER TROBAR UN HABITATGE DIGNE I CONSTRUIR-HI UNA VIDA?

2 QUÈ PODEM FER PERQUÈ NINGÚ SIGUI EXCLÒS O HAGI DE MARXAR DEL LLOC ON SE SENT DE CASA?

3 QUÈ PERDRÍEM SI HAGUÉSSIM DE MARXAR DEL BARRI ON HEM CRESCUT?

UNA PENA DE PRESÓ

A *M'encantaria veure't*, ens adonem de la importància de mantenir els vincles afectius i de les dificultats que poden aparèixer quan una persona estimada viu en situació de presó. Una condemna a l'adult no hauria de convertir-se en una pena per als fills.

SI ALGÚ FA MAL A UNA ALTRA PERSONA, ÉS IMPORTANT RECONÈIXER EL DANY, PROTEGIR QUI L'HA PATIT I BUSCAR LA MANERA DE REPARAR-LO.

1 **PERÒ, CREUS QUE PER ACONSEGUIR-HO SEMPRE CAL EMPRESONAR ALGÚ?**

2 **PODEM IMAGINAR ALTRES MANERES DE RESPONSABILITZAR-SE DEL QUE S'HA FET, REPARAR EL DANY I EVITAR QUE TORNI A PASSAR?**

És un tema complicat i no hi ha respostes fàcils. El que aquesta història ens proposa és que comencem escoltant les persones afectades, com els fills. Sense jutjar-les pel seu origen, per la seva família o pels errors que algú altre hagi comès.

TOTHOM REP EL MATEIX TRACTE?

A Bèlgica, un 44% de les persones en situació de presó no tenen la nacionalitat belga. Aquesta dada, per si sola, no ens diu exactament per què hi ha aquesta diferència, però ens convida a investigar si els prejudicis hi tenen un paper.

Imagineu una classe on cada nen i nena té una família i una història diferents. Si ens adonéssim que un grup de nens rep més càstigs que els altres, ens hauríem de preguntar per què passa.

Hauríem de revisar si les normes s'apliquen igual a tothom o si alguns nens són jutjats més durament per algun motiu, com el seu origen. Si tractem pitjor algú pel lloc d'on ve, això és discriminació.

A LA SOCIETAT TAMBÉ POT PASSAR QUE ELS PREJUDICIS INFLUEIXIN EN LES DECISIONS DE LA POLICIA I DELS TRIBUNALS. PER EXEMPLE, ALGUNES PERSONES DESPERTEN MÉS SOSPITES O TENEN MÉS DIFICULTATS PER DEFENSAR-SE QUE D'ALTRES, PEL SEU ORIGEN O PEL COLOR DE LA PELL.

1 ET SEMBLA JUST QUE DUES PERSONES REBIN UN TRACTE DIFERENT PER LA SEVA PROCEDÈNCIA?

2 COM PODEM EVITAR ELS PREJUDICIS I FER QUE CAP INFANT SE SENTI CULPABLE O EXCLÒS PER LA SITUACIÓ DE LA SEVA FAMÍLIA?

3 QUÈ PODRÍEM FER SI VEIÉSSIM QUE UN COMPANY REP COMENTARIS RACISTES?

I NOSALTRES, QUÈ PODEM FER?

Les desigualtats arreu del món tenen causes del passat i del present. Alguns països del Nord han aconseguit més riquesa perquè, fa molts anys, van dominar països del Sud, els van prendre els recursos i es van aprofitar de la feina de moltes persones.

Aquest passat ha contribuït a crear situacions d'injustícia que encara avui perduren, perquè no tothom té les mateixes oportunitats ni disposa dels mateixos recursos.

LA JUSTÍCIA GLOBAL COMENÇA QUAN ENTENEM QUE AQUESTS PROBLEMES NO AFECTEN NOMÉS PAÏSOS LLUNYANS, SINÓ QUE TAMBÉ ENS IMPLIQUEN A NOSALTRES. PER AIXÒ, ENS HEM DE PREGUNTAR QUÈ PODEM FER PER CONSTRUIR UN MÓN MÉS JUST, ON LA RIQUESA I LES OPORTUNITATS ESTIGUIN MÉS BEN REPARTIDES. AMPLIAR EL FORA DE CAMP ÉS APRENDRE A VEURE ALLÒ QUE SOVINT IGNOREM, I TAMBÉ PREGUNTAR-NOS QUÈ PODEM FER PERQUÈ NINGÚ QUEDI FORA.

PER QUÈ ALGUNES PERSONES HAN DE SUPERAR MÉS OBSTACLES QUE D'ALTRES PER TENIR UNA VIDA DIGNA?

QUINS PREJUDICIS PODEM QÜESTIONAR EN EL NOSTRE ENTORN?

COM PODEM CONTRIBUIR A FER QUE TOTHOM SE SENTI RECONEGUT, RESPECTAT I PART DE LA COMUNITAT?

ET PROPOSEM ALGUNES ACCIONS:

* Busca històries (un llibre, un còmic, una pel·lícula) que expliquin una realitat diferent de la teva. Un curtmetratge com *Desi Oon* ens connecta amb la vida i les tradicions de les comunitats rurals de l'Índia.

* Durant tres dies, evita jutjar algú pel seu aspecte, el seu origen o la seva família.

* Quan organitzeu un joc entre amics, procura que cap nen o nena en quedi exclosa.

* Els orígens no sempre són rellevants per definir algú, però si és una informació que vols donar sobre algú, en comptes de dir que «és de fora» prova de dir «va néixer a...» o «la seva família ve de...».

* Interessa't per realitats diferents de la teva i pregunta't per què les oportunitats no estan repartides de la mateixa manera. No es tracta de sentir llàstima per les persones que viuen situacions difícils, sinó de reconèixer els seus drets, la seva dignitat i la seva capacitat d'actuar i decidir sobre la seva pròpia vida.

ACCIÓ> CINEMA

Aquesta sessió de curtmetratges està emmarcada en el projecte Acció>Cinema, impulsat per Catalunya Film Festivals, amb la col·laboració de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament i en aliança amb Lafede.cat. Un projecte que promou l'audiovisual com a eina de construcció d'una ciutadania formada, crítica i mobilitzada per un món més just.

Per a l'edició d'enguany, proposem una sessió que mostra infàncies que rarament surten a l'enquadrament: les de nens i nenes racialitzats que creixen al Nord global i que, a les dificultats pròpies de créixer, hi sumen el pes del racisme estructural, les desigualtats i la tensió de viure entre referents culturals diversos. Amb mirada compromesa, humor i tendresa, aquests curts exploren les experiències d'aquestes infàncies i les discriminacions quotidianes que les travessen i que sovint queden fora de focus.

Un projecte de

MODIband projectes culturals

Amb el suport de

ICEC Institut Català de les Empreses Culturals

Generalitat de Catalunya

Ministerio de Cultura

Barcelona

FilmoTeca de Catalunya

ACCIÓ> CINEMA

Catalunya Film Festivals

ACCD Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament

lafede justícia global